

หนังสือสวดมนต์

(ฉบับงานมงคล)

รวบรวมโดย

พระมงคลธีรคุณ

พิมพ์เป็นธรรมทาน

๑ มกราคม ๒๕๖๖

หนังสือสวดมนต์ (ฉบับงานมงคล)

รวบรวมโดย

พระมงคลธีรคุณ (อินศร จินตาปณฺโญ)

พิมพ์ครั้งแรก - เมษายน ๒๕๕๓ ๑,๐๐๐ เล่ม

- มงคลวารคล้ายวันเกิดของ ศ. น.สพ. ดร.อรรถพ คุณาวงษ์กฤต
อายุครบ ๖๐ ปี ๘ เมษายน ๒๕๕๓

พิมพ์ครั้งที่ ๒ - เมษายน ๒๕๕๓ ๕๐๐ เล่ม

- มงคลวารคล้ายวันเกิดของ คุณพิรุฬห์ สิริหรัตนรักษ์ อายุครบ ๖๖ ปี

พิมพ์ครั้งที่ ๓ - เมษายน ๒๕๕๔ ๑,๐๐๐ เล่ม

- คุณวุฒิชัย ชัยนันท์ฤทธิกุล พิมพ์เป็นธรรมทาน

พิมพ์ครั้งที่ ๔ - มิถุนายน ๒๕๕๔ ๕๐๐ เล่ม

- มงคลวารคล้ายวันเกิดของ คุณอรรรัตน์ คุณาวงษ์กฤต อายุครบ ๖๐ ปี

พิมพ์ครั้งที่ ๕ - มกราคม ๒๕๖๖ ๒,๐๐๐ เล่ม

- พิมพ์ในมงคลวารขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๖

แบบปก: พระชัยศ พุฑุธิวโร

พิมพ์ที่

คำปรารภ

หนังสือสวดมนต์ (ฉบับงานมงคล) เล่มนี้ ได้รวบรวมและตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๕๓ จากนั้นได้จัดพิมพ์เป็นระยะๆ เรื่อยมา โดยได้แจกให้กับพระภิกษุใหม่ เพื่อนำไปใช้ในกิจนิมนต์นอกวัดบ้าง แจกแก่ญาติโยมที่ต้องการจะมีหนังสือสวดมนต์เล่มเล็กๆ ไว้ติดตัวบ้าง หรือในคราวที่มีคณะเดินทางไปนมัสการสังเวชนียสถาน ประเทศอินเดีย ได้แจกให้มีหนังสือนี้ติดกระเป๋าไปด้วย นอกจากมีบทสวดที่พุทธบริษัทได้ใช้สวดเป็นประจำอย่างครบถ้วนแล้ว ยังมีคำแปล สรุปความของบทสวดให้รู้ได้เข้าใจความหมายในเนื้อหาที่นำมาสวดสาธยายนั้นด้วย

คณะสงฆ์เห็นว่า ในช่วงกาลส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ ๒๕๖๖ ที่ใกล้จะมาถึงนี้ ได้มีกำหนดการที่จะจัดกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปี ควรที่จะใช้หนังสือเล่มนี้แจกแก่ญาติโยมที่มาร่วมกิจกรรมที่วัดด้วย จึงได้มีความเห็นร่วมกันให้ดำเนินการจัดพิมพ์ให้มีจำนวนที่จะพอแจกเป็นธรรมทานได้

พระมงคลธีรคุณ

รองเจ้าอาวาสวัดญาณเวศกวัน

๒๓ พ.ย. ๖๕

สารบัญ

คำปรารภ	(๑)
ภาค ๑: บททำวัตร	๑
ทำวัตรเช้า	๑
บูชาพระรัตนตรัย	๑
นมัสการพระรัตนตรัย	๒
นมการปาฐะ	๒
พุทธานุสสติกา	๓
ธัมมานุสสติกา	๔
สังฆานุสสติกา	๔
รัตนัตถ์ยปณามคาถา และสังเวคปริกิตตนปาฐะ	๕
ปัตติทานคาถา	๑๐
คำแผ่เมตตา	๑๑
ทำวัตรค่ำ	๑๒
บูชาพระรัตนตรัย	๑๒
นมัสการพระรัตนตรัย	๑๓
นมการปาฐะ	๑๓
พุทธานุสสตินยปาฐะ	๑๔
พุทธานุสสติคาถา	๑๔

ธัมมานุสสตินยปาฐะ	๑๖
ธัมมาภิกีตติคาถา	๑๖
สังฆานุสสตินยปาฐะ	๑๘
สังฆาภิกีตติคาถา	๑๘
เทวธรรมคาถา	๒๐
วันทาบทใหญ่	๒๐
กรวดน้ำ	๒๒
ภาค ๒: บทเจริญพระพุทธรมณฑ์	๒๓
ชุมนุมเทวดา	๒๓
นมการปาฐะ	๒๔
สรณคมนปาฐะ	๒๔
บทสวดเจริญพระพุทธรมณฑ์ในงานมงคลทั่วไป	๒๕
นมการสิทธิคาถา	๒๕
นโมการอัญฐกะ	๒๖
มังคลสูตรตะ	๒๗
รัตนสูตรตะ	๒๘
กรณียเมตตสูตรตะ	๓๑
วิภูฏกปริตตะ	๓๑
โพชฌังคปริตตะ	๓๒
ปกิณกคาถา	๓๓

อิติปิ โส	๓๕
อภยปริตตะ	๓๖
เทวดาอุยโยชนคาถา	๓๗
ขยมังคล์ภูฏกคาถา	๓๗
ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร	๔๒
ภาค ๓: คำอาราธนา และคำแปลบทสวดมนต์	๕๔
คำอาราธนาศีล ๕	๕๔
คำอาราธนาพระปริตร	๕๔
คำบูชาข้าวพระ	๕๕
คำถวายสังฆทาน	๕๖
ทำวัตรเช้า แปล	๕๗
บูชาพระรัตนตรัย แปล	๕๗
พุทธานุสสติคาถา แปล	๕๘
ธัมมานุสสติคาถา แปล	๕๘
สังฆานุสสติคาถา แปล	๕๙
รัตนัตถ์ยัปปณามคาถาและสังเวคปริกิตตนปาฐะ แปล	๕๙
ปัตติทานคาถา แปล	๖๒
ทำวัตรค่ำ	๖๓
พุทธานุสสติ และ พุทธาภิศิตี แปล	๖๓
ธัมมานุสสติ แปล	๖๔

ธัมมาภิกษิตี แปล	๖๕
สังฆานุสสติ และ สังฆาภิกษิตี แปล	๖๖
เทวธรรม แปล	๖๗
วันทาบทใหญ่ แปล	๖๗
กรวดน้ำ แปล	๖๘
บทสวดมนต์	๖๙
นมการสิทธิ์िकाถา แปล	๖๙
นโมการอัฐฐกะ แปล	๗๐
มงคลสูตร สรุปลงการะ	๗๐
รัตนสูตร แปล	๗๑
กรณียเมตตสูตร แปล	๗๒
วิภูฏกปริตร แปล	๗๓
โพชฌังคปริตร แปล	๗๓
ปกิณกคาถา แปล	๗๔
อิติปิ โส แปล	๗๕
อภัยปริตร แปล	๗๖
เทวดาอุยโยชนคาถา แปล	๗๖
ชยมังคลัฏฐกคาถา สรุปลงการะ	๗๗
มหาการุณิโก แปลเก็บความ	๗๘
ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร สรุปลงการะ	๗๙
ขั้นตอนการประกอบพิธีเจริญพระพุทธรมณฑ์	๘๑

ภาค ๑

บททำวัตร

ทำวัตรเช้า

บูชาพระรัตนตรัย

(ผู้เป็นประธานจะกล่าวนำ โปรดว่าตามเป็นตอน ๆ ดังนี้)

โย โส ณะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
สวากขาโต เยนะ ณะคะวะตา ธัมโม
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ณะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ตัมมะยัง ณะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังขัง
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ
สาธู โน ภาณเต ณะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ
ปัจฉิมาชนะตานุกัมปะมานะสา
อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฐักคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

นมัสการพระรัตนตรัย

อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา,
 พุทัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ. (กราบ)
 สุวากขาโต ภาวะะวะตา อัมโม,
 อัมมัง นมัสสามิ. (กราบ)
 สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 สังฆัง นมามิ. (กราบ)

นมการปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาวะะวะโต
 ปุพพะภาคะนมะการัง กะโรมะ เส.
 นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

(๓ จบ)

พุทธาภิกุติกถา

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิกุติง กะโรมะ เส.

(รับ) โย โส ตะถาคะโต อะระหัง สัมมา-
 สัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปนโน สุคะโต
 โลกะวิฑู, อะนุตตะโร ปุริสัทธัมมะสาระถิ สัตถา
 เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา, โย อิมัง โลกัง
 สะเทวะกัง สมาระกัง สะพรัหมะกัง, สัสสะมะณะ-
 พุราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง
 อะภิกุญญา สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ, โย ธัมมัง เทเสสิ
 อาทิกัลยาณัง มัชฌะกัลยาณัง ปะริโยसानะ-
 กัลยาณัง, สาทถัง สะพัญญะชาณัง เภวะละปะริปุณณัง
 ปะริสุทถัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ, ตะมะหัง
 ภะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง
 สิริระสา นะมามิ. (กราบ)

ธัมมาภิกขุติกถา

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิกขุติง กะโรมะ เส.

(รับ) โย โส สุวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม,
 สันทิภูตฺติโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก
 ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, ตะมะหัง ธัมมัง
 อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง ธัมมัง สิริสะสา นะ मामิ.

(กราบ)

สังฆาภิกขุติกถา

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิกขุติง กะโรมะ เส.

(รับ) โย โส สุปะภฺวิปฺปนโน ภาคะวะโต สาวะกะ-
 สังโฆ, อุชุปะภฺวิปฺปนโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 ญายะปะภฺวิปฺปนโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 สามิจิปะภฺวิปฺปนโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 ยะทิหัง จัตตาริ ปุริสะยุกานิ อัมมุตฺตะ ปุริสะปุคคะลา,
 เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย

ปาหุเนยโย ทักขิณเยโย อัญชะลิกะระณเยโย,
อะนุตตะรัง ปุณฺณุกเขตตัง โลกัสสะ, ตะมะหัง
สังฆัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง สังฆัง สิริระสา
นะ मामิ. (กราบ)

(นั่งพับเพียบ)

รตน์ตตยัปปณามคาถาและสังเวคปริกิตตนปาฐะ
(นำ) หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย

เจวะ สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญญะวะ ภาณามะ เส.

(รตน์ตตยัปปณามคาถา)

(รับ) พุทฺโธ สุสุทฺโธ กะรุณามะหังณนะโว

โยจจันตะสุทถัพพะระญาณะโลจะโน

โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะฆาตะโก

วันทามิ พุทฺธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ธัมโม ปะทีโป วียะ ตัสสะ สัตถุโน

โย มัคคะปากามะตะเกทะภินนะโก

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน

วันทามิ ธิมมัง อะหะมาหะเรนนะ ตัง
 สังโฆ สุเขตตาภยะติเขตตะสัณฺญีโต
 โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก
 โลลัปปะหิโน อะริโย สุเมธะโส
 วันทามิ สังฆัง อะหะมาหะเรนนะ ตัง
 อิจเจวะเมกัันตะภิปุชะเนยยะกัง
 วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังฆะตัง
 ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา
 มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา.

(สังเวคปริกิตตนปาฐะ)

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปันโน อะระหัง
 สัมมาสัมพุทโธ, ธิมโม จะ เทสิโต นียยานิโก
 อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพธะคามิ
 สุคะตูปะเวทิตโต, มะยัันตัง ธิมมัง สุตฺวา เอวัง
 ชานามะ, ชาตีปี ทุกขา ชะราปี ทุกขา มะระณัมปิ

ทุกข์, โสกะปะริทเวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ
 ทุกขา, อัมปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ
 วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ
 ทุกข์, สังขิตเตนะ ปัญญาปาทานักขันธา ทุกขา,
 เสยยะถิทัง, รุပ္ปาทานักขันโธ, เวทะนุปาทานัก-
 ขันโธ, สัมมัญญาปาทานักขันโธ, สังขารุปาทานัก-
 ขันโธ, วิญญาณูปาทานักขันโธ, เยสัง ปะริญญาเย,
 ณะระมาโน โส ภาคะวา, เอวัง พะหุลัง สาวะเก
 วิเนติ, เอวังภาคา จะ ปะนัสสะ ภาคะวะโต
 สาวะเกสุ อะนุสาสะนี, พะหุลา ปะวัตตะติ, รุปัง
 อะนิจัจัง, เวทะนา อะนิจจา, สัมมัญญา อะนิจจา,
 สังขารา อะนิจจา, วิญญาณัง อะนิจัจัง, รุปัง
 อะนัตตา, เวทะนา อะนัตตา, สัมมัญญา อะนัตตา,
 สังขารา อะนัตตา, วิญญาณัง อะนัตตา, สัพเพ

สังฆารธา อะนิจจา, สัพเพ ธัมมา อะนัตตตาติ, เต^๑
 มะยัง โอตินณามหะ ชาตียา ชะรามะระณนะ,
 โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,
 ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา, อัมเปวะนามิมัสสะ
 เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญา
 เยถาติ,

ต่อจากนี้ พระภิกษุสามเณร กับอุบาสกอุบาสิกา สวดต่างกัน

พระภิกษุสามเณรสวดดังนี้

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภาคะวันตัง อุททิสสะ
 อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง, สัทธา อะการัสมา
 อะนะการิยัง ปัพพะชิตา, ตัสมิง ภาคะวะติ
 พุรัมมะจะริยัง จะรามะ, ภิกขุณัง ลิกขาสาชีวะ-
 สะมาปันนา,^๒ ตัง โน พุรัมมะจะริยัง อิมัสสะ

^๑ ทญิงสวด ตา (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

^๒ สามเณรเว้น ไม่สวด ภิกขุณัง ลิกขาสาชีวะสะมาปันนา

เกาะลัสมะ ทุกข์ขันธัสสะ อันตะกิริยาเย
สังวัตตะตุ.

อุบาสกอุบาสิกาสดังนี้

จิระปะรินิพพุตัมปี ตัง ภาคะวันตัง สาระณัง
คะตา ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ตัสสะ ภาคะวะโต
สาสะนัง ยะถาสัตติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ
อะนุปะฏิปัชชามะ สา สา โน ปะฏิปัตติ อิมัสสะ
เกาะลัสมะ ทุกข์ขันธัสสะ อันตะกิริยาเย สังวัตตะตุ.

ปัตติทานคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภาณามะ เส.

(รับ) ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี

ญเป ฆะเร โโพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง

ตา ธัมมะทาเนนะ ภาวันตุ ปุชิตา

โสตถิง กะโรนเตระ วิหาระมัญฑะเล

เถรา จะ มัชฌมา นวะวะกา จะ ภิกขะโว
 สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา
 คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อีสสะรา
 สัปปาณะภูตา สุชิตา ภาวันตุ เต
 ชะลาพุชา เยปี จะ อังทะสัมภะวา
 สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา
 นียยานิกัง ัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต
 สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง.

ฐาตุ จิรัง สะตัง ัมโม ัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา
 สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ
 อัมเห รักษะตุ สัพพะัมโม สัพเพปิ ัมมะจาริโน
 วุทตฺติง สัมปาปุณเณยยามะ ัมเม อะริยัปปะเวทิตะ.

ต่อจากนี้ นั่งเจริญจิตตภาวนา

คำแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ อภัยาปัชฌา
อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ.

ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด
แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น จงเป็นสุข เป็นสุข
เถิด, อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย, อย่าได้
เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย, อย่าได้มีทุกข์กายทุกข์
ใจเลย, จงมีแต่ความสุขกาย สุขใจ, รักษาตนให้พ้น
จากทุกข์ภัยด้วยกันหมดทั้งสิ้นเถิด.

จบทำวัตรเช้า

ทำวัตรค่ำ

บทสวดทำวัตรค่ำ

(เมื่อพร้อมกันแล้ว ฟังนั่งคุกเข่า
แล้วกราบพระพุทธรูปพร้อมกัน ๓ ครั้ง)

บูชาพระรัตนตรัย

(ผู้เป็นประธานจะกล่าวนำ โปรดว่าตามเป็นตอน ๆ ดังนี้)

โย โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
สุวากขาโต เยนะ ภาคะวะตา ธัมโม
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง
อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปีเตหิ อะภิปูชะยามะ
สาธู โน ภาณเต ภาคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ
ปัจฉิมาชนะตานุกัมปะมานะสา
อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะภิกคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

นมัสการพระรัตนตรัย

อระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา,
พุทัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ. (กราบ)
สุวากขาโต ภาวะวะตา อัมโม,
อัมมัง นะมัสสามิ. (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะกะสังโฆ,
สังฆัง นะมามิ. (กราบ)

นมการปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภาวะวะโต
ปุพพะภาคะนะมะการัญญะ
พุทธานุสสะตินะนัญจะ กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

(ว่า ๓ จบ)

พุทธธานุสสตินยปาฐะ

ตั้ง โข ปะนะ ภาคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ
 กิตติสัทโท อัพภุคคะโต, อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง
 สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
 โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
 เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ.

พุทธธาภิคีติคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธธาภิคีติง ภาโรมะ เส.

(รับ) พุทธวาระหันตะวะระตาทิกุณาภियุตโต

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต

โพเธสิ โย สุขะนะตัง กะมะลังวะ สุโร

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิริสะสา ชิเนนทัง

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

ปะฐะมานุสสตีฎฐานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง

พุทธัสสาทัสสิมิ ทาโล^๑ วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร
 พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
 พุทธัสสาทัง นิยยาเทมิ สรรีรัญชิวิตัญจิทัง
 วันทันทโตหัง^๒ จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง
 นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง พุทโธ เม สาระณัง ะรัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัตเตมยยัง สัตถุ สาสะเน
 พุทธัง เม วันทะมานะ^๓ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ
 สัพเพปิ อันตะระยา เม มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.

(หมอบกราบแล้วสวดดังนี้)

กาเยนะ วาจาเย ะ เจตตะสา วา
 พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 พุทโธ ปะภิกคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตุง ะ พุทเธ.

๑ หมายถึง ทาลี (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

๒ หมายถึง วันทันทิหัง (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

๓ หมายถึง วันทะมานายะ (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

ธัมมานุสสตินยปาฐะ

- (นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.
 (รับ) สุวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก
 อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง
 เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

ธัมมาภิกษิตีคาถา

- (นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิกษิติง กะโรมะ เส.
 (รับ) สุวากขาตะตาทิกุณะโยคะวะเสนะ เสยโย
 โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภทโ
 ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี
 วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระธัมมะเมตัง
 ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
 ทุดิยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง

ธัมมัสสาหัสสมิ ทาโส ^๑ วะ	ธัมโม เม สามิกิสสระโร
ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	วิชาตา จะ หิตัสสะ เม
ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ	สระริรัญชีวิตัญจิหัง
วันทนต์หัง ^๒ จะริสสามิ	ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง
นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง	ธัมโม เม สาระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วิฑฒะยยัง สัตถุ สาสะเน
ธัมมัง เม วันทะมานะ ^๓	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
สัพเพปิ อันตะรายา เม	มาhesุง ตัสสะ เตชะสา

(หมอบกราบแล้วสวดดังนี้)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตตะสา วา
 ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
 ธัมโม ปะภุคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม

^๑ หญิงสวด **ทาโส** (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

^๒ หญิงสวด **วันทนต์หัง** (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

^๓ หญิงสวด **วันทะมานะ** (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

สังฆานุสสตินยปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

(รับ) สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 อุกุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะ-
 ปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจิ-
 ปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง
 จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัมมูระ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ
 ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย
 ทักขิณเณยโย อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง
 ปุญญุกเขตตัง โลกัสสาติ.

สังฆาภิกีตिकाถา

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิกีติง กะโรมะ เส.

(รับ) สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคณาทียุตโต
 โยภูจฺฐัพพีโธ อะริยะปุคคะละสังขมะเสฏฺฐโฐ

สื่ลาทีธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต

วันทามะหัง ตะมะรียานะ คะณัง สุขุทัง
 สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
 ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
 สังฆัสสาหัสสิมิ ทาโล^๑ วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร
 สังโฆ ทุกข์สสะ ฆาตา จะ วิชิตา จะ หิตัสสะ เม
 สังฆัสสาหัง นียยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิหัง
 วันทันโตหัง^๒ จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง
 นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง ะรัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑฒะยยัง สัตถุ สาสะเน
 สังฆัง เม วันทะมานะ^๓ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิตะ
 สัพเพปิ อันตะรายา เม มาhesุง ตัสสะ เตชะสา.

(หมอบกราบแล้วสวดดังนี้)

^๑ หญิงสวด **ทาลี** (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

^๒ หญิงสวด **วันทันตีหัง** (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

^๓ หญิงสวด **วันทะมานายะ** (เป็นการเปลี่ยนรูปคำตามหลักภาษา)

กาเยนะ วาจาเย เจตตะสา วา
 สังฆเ กุกัมมัง ปะกะตัง มายา ยัง
 สังโฆ ปะฏิกคัณหะตุ อัจจะยันตัง
 กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆเ.

เทวธรรมคาถา

หิริโอตตปปะสัมปันนา สุกกะธัมมะสะมาหิตา
 สันโต สัปปุริสา โลกเ เทวะธัมมาติ วุจจะเร.

วันทาบทใหญ่

วันทามิ เจตียัง สัพพัง สัพพัญญานเ สุปะติฏฐิตัง
 สารีริกะธาตุ มะหาโพธิง พุทธะรูปัง สะกะลัง สะทา.

วันทามิ พุทธัง ภาวะะปาระติณณัง

ตีโลกะเกตุง ตีมะเวกะนาถัง

โย โลกะเสฏฐเ สะกะลัง กิเลสัง

เฉตวานะ โพเธสิ ชะนัง อะนันทัง.

ยัง นัมมะทายะ นะทียา ปุลิเน จะ तीरे
 ยัง สัจจะพันธะคิริเก สุขะนาจะลักเค
 ยัง ตัตถะ โยนะกะปุเร มุณีโน จะ ปาทัง
 ตัง ปาทะวะลัฏฐะนะมะหัง สีระสา นะ मामि.
 สุวัณณะมาลิเก สุวัณณะปัพพะเต

สุขะนะกะภูเณ โยนะกะปุเร นัมมะทายะ นะทียา
 ปัญจะปาทะวะรัง ฐานัง อะหัง วันทามิ ทูระโต.
 อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ สัพพะโส.

อิจจะวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง
 นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง
 ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
 ตัสสาณุกาเวนะ หะตันตะราโย.

อามันตะยามิ โว ภิกขะเว ปะฐิวะทะยามิ โว ภิกขะเว
 ขะยะวะยะธัมมา สังขารา อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถาติ.

กรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะรา
 อาจะริยุปะการา จะ มาตาปิตา จะ ญาตะกา
 สุริโย จันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปี จะ
 พุรัหมะมารา จะ อินทา จะ โลกะปาลา จะ เทวะตา
 ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา เวริกาปี จะ
 สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม
 สุขัง จะ ติวัง เทนตุ ขิปปัง ปาเปละ โว มะตัง.

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิเสนะ จะ
 ขิปปาหัง สุขะภะ เจวะ ตัณหุปาทานะเฉทะนัง
 เย สันตานิ หินา ัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง
 นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
 อุชฺฉิตตัง สะติปัญญา สัลเลโข วิริยมหิณา
 มารา ละภันตุ โนกาสัง กาทุญจะ วิริเยสุ เม
 พุทธาธิปะวะโร นาโถ ัมโม นาโถ ะรุตตะโม
 นาโถ ปัจเจพุทฺธ จะ สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
 เตโสตตะมานุภาเวนะ มาโรกาสัง ละภันตุ มา.

ภาค ๒

บทเจริญพระพุทธมนต์

ชุมนุมเทวดา

ผริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันตา

อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภาณันตุ.

สัคเค กามะ จะ รูเป คิริสีขะระตะเฏ จันตะลิกเข
วิมานะ ทีเป รัฎฐะ จะ คามะ ตะรุวะนะคะหะเน
เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละ-
ละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฎฐันตา
สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ.
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภาทันตา ธัมมัส-
สะวะนะกาโล อะยัมภาทันตา ธัมมัสสะวะนะ-
กาโล อะยัมภาทันตา.

นมการปาฐะ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(๓ จบ)

สรณคมนปาฐะ

พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ,

ธัมมํ สรรณัง คัจฉามิ,

สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ.

หุติยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ,

หุติยัมปิ ธัมมํ สรรณัง คัจฉามิ,

หุติยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ,

ตะติยัมปิ ธัมมํ สรรณัง คัจฉามิ,

ตะติยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ.

บทสวด

เจริญพระพุทธมนต์ในงานมงคลทั่วไป

นมการสืทธิคาถา

สัมพุทเธ อัญญะวิสัยจะ ทวาหะสัยจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสธานี นะมามิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ัมมัญจะ สังขัญจะ อาหะเรนนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนนะ หันตวา สัพเพ อุปัตทะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต.

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัยจะ จะตฺวิสะติสะหัสสะเก
ทสะสะตะสะหัสธานี นะมามิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ัมมัญจะ สังขัญจะ อาหะเรนนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนนะ หันตวา สัพเพ อุปัตทะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต.

สัมพุทฺธ นระวุตตะระสะเต อัญญะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
 วีสะติสะตะสะหัสसानิ นมะมามิ สิริระสา อะหัง
 เตสัง ฐัมมัญจะ สังขัญจะ อาทะเรนะ นมะมามิหัง
 นมะการานุกาเวนะ หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
 อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต.

นโมการอัญญกะ

นมะโม อะระหะโต สัมมา-	สัมพุทฺธัสสะ มะहेสิโน
นมะโม อุตตะมะฐัมมัสสะ	สวากขาตัสสะเว เตนิระ
นมะโม มะหาสังขัสสาปิ	วิสุทฺธะสีละทิฏฐิโน
นมะโม โอมาทุยารัทธัสสะ	ระตะนัตถัสสะ สาธุกัง
นมะโม โอมะกาตัตตัสสะ	ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นมะโม การูปปะกาเวนะ	วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นมะโม การานุกาเวนะ	สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นมะโม การัสสะ เตเชนะ	วิธิมิหิ โหมิ เตชะวา.

มังคลสูตร

อะเสวะนา จะ พาลานัง ปิณฑิตานัญญจะ เสวะนา
 ปุชา จะ ปุชชนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 ปะฐวีรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
 อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 พาหุสัจจัญญจะ สิปปัญญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
 สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 มาตาปิตุอุปภูฏานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
 อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 ทานัญญจะ ธรรมะจะริยา จะ ญาตะกานัญญจะ สังคะโห
 อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปาณา จะ สัตถุญชะโม
 อัปปะมาโท จะ ธรรมะเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุภูฏี จะ กะตัญญูตา

กาเลนะ รัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สมะณานัญญจะ ทัสสะนัง
 กาเลนะ รัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 ตะโป จะ พรัหฺมะจะริยัญญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
 นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 ผุฏฐัสสะ โลกะรัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
 อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
 เอตาทิสานิ กัตวานะ สัพพัตถะมะปะราชาชิตา
 สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ.

รตนสูตรตะ

ยังกิญฺจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
 สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
 นะ โน สะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ
 อิทมฺปิ พุทฺธะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณัตถัง
 ยะทังชณะคา สักกะมะนุณี สะมาหิโต
 นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิณฺณจิ
 อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

ยัมพุทเธเสฏฺฐโฐ ปะริวัณณะยิ สุจิง
 สะมาธิมานันตะริกัณฺณญะมาหุ
 สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
 อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

เย ปุคคะลา อัญฺฐะ สะตัง ปะสัณฺฐา
 จัตตารี เอตานิ ยุกานิ โหนติ
 เต ทักขิณฺเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
 เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลานิ

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุตัง ภูญชะมานา
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

ชีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ะวะสฺมิง
เต ชีณะพีชา อะวิรุฬฺหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

(รัตนสูตรนี้ได้คัดตัดตอนมาเฉพาะที่นิยมสวดกันโดยทั่วไปเท่านั้น)

กรณียเมตตสุตตะ

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
 อุทัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาตัง อะเวรัง อะสะปะตตัง
 ติญญัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมัทโธ
 เอตัง สะติง อะธิญญะเยะ พุรัหมะเมตัง วิหารัง อิตะมาหุ
 ทิญญัญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
 กาเมสุ วิเนยยะ เคตัง นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตีติ.

(กรณียเมตตสูตรนี้ได้คัดตัดตอนมาเฉพาะที่นิยมสวดกันโดยทั่วไปเท่านั้น)

วิภูฏกปริตตะ

อตถิ โลกเ สีละคุโณ	สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ	สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวชชิตวา ธัมมะพะลัง	สะริตฺวา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสาเย	สัจจะกิริยะมะกาสะหัง

สันติ ปักขา อะปัตตตะนา สันติ ปาทา อะวัณฺณจะนา
 มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฎีกกะมะ
 สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัสชะลิตโต สีขี
 วัชเชสิ โสพะสะ กะวีรานิ อุทะกัง ปัตวา ยะถา สีขี
 สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติ.

โพชฌังคปริตตะ

โพชฌังโค สะตีสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
 วิริยัมปติปัสสัทธิ- โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร
 สะมาธูปะกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
 มุณินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุสีกะตา
 สังวัตตันติ อะภิญญาเย นิพพานายะ จะ โพธิยา
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.
 เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
 คิลานะ ทุกขิตะ ทิสฺวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ

เต จะ ตัง อะภินันทิตฺวา โรคา มุจฺจิงสุ ตังชะณ
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

เอกะทา ัมมะราชาปิ เกลัญญเณนาภิปิโต

จุนทตฺเถเรนนะ ตัญญเณวะ ภาณปาตวานะ สาทะรัง
 สัมโมทิตฺวา จะ อาพาธาตัมहा วุฏฐาสิ ฐานะโส
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

ปะหีนา เต จะ อาพาธาติณณันนัมปิ มะเหลสีนัง
 มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติम्मะตัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

ปกิณกคาถา

สັกกัตฺวา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
 หิตัง ทเวมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
 นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ ทุกขา วุปะสะเมนตุ เต.
 สັกกัตฺวา ัมมะ ระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง

ปะริพาหุปะสะมะนัง
 นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ
 สักกัตวา สังฆะระตะนัง
 อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง
 นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
 ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ
 ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
 ระตะนัง ัมมะสะมัง นัตถิ

ัมมะเตเชนะ โสตถินา
 ภาเย วูปะสะเมนตุ เต.
 โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
 สังฆะเตเชนะ โสตถินา
 โรคา วูปะสะเมนตุ เต.

พุทโธ เม สาระณัง ะรัง
 โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
 ัมโม เม สาระณัง ะรัง
 โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
 สังโฆ เม สาระณัง ะรัง
 โหตุ เต ชะยะมังคะลัง.

วิชชะติ วิวัธัง ปุถุ
 ตัสมา โสถถิ ภาวันตุ เต.
 วิชชะติ วิวัธัง ปุถุ
 ตัสมา โสถถิ ภาวันตุ เต.

ยังกัญจิ ระตะนัง โลกเ วิชาชะติ วิวิธัง ปุถุ
 ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เต.

อิตปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชา-
 จะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะ-
 ทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ.
 สุวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
 เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.
 สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน
 ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต
 สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะ
 สังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา
 เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย
 ทักขิณเยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญัญญิ-
 เขตตัง โลกัสสาติ.

อภยปริตตะ

ยันทุนนิมิตตั้ง อะวะมังคะลัญจะ
 โย จามะนาโป สะกุกัณสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
 พุทธานุภาวณะ วินาสะเมนตุ.

ยันทุนนิมิตตั้ง อะวะมังคะลัญจะ
 โย จามะนาโป สะกุกัณสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
 ธัมมานุภาวณะ วินาสะเมนตุ.

ยันทุนนิมิตตั้ง อะวะมังคะลัญจะ
 โย จามะนาโป สะกุกัณสสะ สัทโท
 ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
 สังฆานุภาวณะ วินาสะเมนตุ.

เทวดาอุยโยชนคาถา

ทุกข์ปปีตตา จะ นิตทุกขา ภาเยปปีตตา จะ นิพภะยา
 โสกัปปีตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณินโน
 เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
 สัพเพ เทวานุโมทนต์ุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
 ทานัง ทะทนต์ุ สัทธายะ สีสัง รักขันตุ สัพพะทา
 ภาวะนาภีระตา โหนตุ คัจฉนต์ุ เทวะตาคะตา.

ชยมังคลัญญูกคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
 คิริเมชะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ทานาธิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

มาราติเรกะมะภิกฺขุชณฺิตะสัพพะรัตติง
 โฆรัมปะนาพะวะกะมັกขมะถัถะยั๊กขัง
 ชั้นตีสุทั้นตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
 ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
 เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทธารุณันตัง
 ธาวันตีโยชะนะปะถังकुลิมาละวันตัง
 อิทธีภิสังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

กัตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา

จิณฺญายะ ทุณฺณฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชฌเณ
 สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง
 วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
 ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

นันทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
 ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
 อิทฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

ทุคคาหะทิณฺณฐิภุชะเคนะ สุทัณฺณฐะหัตถัง
 พุรัหมัง วิสุทติชุตติมิทิพะกาภิธานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

เอตานิ พุทธะชะยะมังคะละอัญญะคาถา
 โย วาจะโน ทินะทิเน สระเต มะตันที
 หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททวานิ
 โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
 ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง.

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิ-
 วัตตะมะโน เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ
 ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส
 ปะฐะวีโวปกชะเร อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง
 อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ. สุนักขัตตัง สุมังคะลัง

สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุขุหุตโต จะ
 สุกุญฺญัง พุริหมะจาริสฺส ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
 วาจา กัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
 ปะณิธิ เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตวานะ
 ละภันตัตถะ ปะทักขิเณ.

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต.
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต.
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต.

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

เอวัมเม สุตัง. เอกัง สมะยัง ภาคะวา
 พาราณสียัง วิหะระติ อีสิปะตะเน มิคะทาเย.
 ตัตตระ โข ภาคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ.

เทวเม ภิกขเว อันตา ปัพพะชิตะนะ นะ
 เสวัตัพพา โย จายัง กามะสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค
 หีนो คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย
 อะนัตถะสัจญ์หิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถา-
 นุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัจญ์หิโต.

เอเต เต ภิกขเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ
 มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัม-
 พุทธา จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะสะมาเย
 อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

กะตะมา จะ สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา

ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี
 ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย
 สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อะยะเมวะ อะริโย อัญจันคิโก มัคโค.
 เสยยะถิทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो
 สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว
 สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา
 ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี
 ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย
 สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ.

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะ-
 สัจจัง. ชาตีปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ
 ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ

ทุกขา อัมปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ
 วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ
 ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจูปาทานักขันธา ทุกขา.

อิหัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุททะโย
 อะริยะสัจจัง. ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา
 นันทิราคะสะหะคะตา ตัตตระ ตัตตราภันนินิ.
 เสยยะถิหัง. กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะ-
 ตัณหา.

อิหัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธ
 อะริยะสัจจัง. โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ
 อะเสสะวิราคะนิโรธ จาโค ปะฏินิสัคโค
 มุตติ อะนาละโย.

อิหัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะ-
 คามินิ ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง.

อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञังคิโก มัคโค.
 เสยยะถิทัง. สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปो
 สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว
 สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ.

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว
 ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ
 ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา
 อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง
 ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุส-
 สฺเตสุ ัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ
 ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
 อุทะปาติ.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง

ประริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อณะนุส-
 สุตเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ
 ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
 อุทะปาติ.

อิทัง ทุกขะสะมุทโย อะริยะสัจจันติ เม
 ภิกขะเว ปุพเพ อณะนุสสุตเตสุ ัมเมสุ จักขุง
 อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
 วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทโย อะริยะ-
 สัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อณะนุสสุตเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง
 อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ
 อาโลโก อุทะปาติ.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทโย อะริยะ-

สัจจัง ปะทีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อณะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญาณัง
 อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที
 อาโลโก อุทะปาที.

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม
 ภิกขะเว ปุพเพ อณะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง
 อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที
 วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะ-
 สัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อณะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญาณัง
 อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที
 อาโลโก อุทะปาที.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะ-

สัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญาณัง
 อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที
 อาโลโก อุทะปาที.

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา
 อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุส-
 สุเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที
 ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก
 อุทะปาที.

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี
 ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม
 ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุง
 อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที
 วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที.

ตั้ง โข ปะนิหัง ทุกชะนิโรธะคามินี
 ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวัตันติ เม ภิกขะเว
 ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาที
 ญาณัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา
 อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที.

ยาระกัฎฐะจะ เม ภิกขะเว อิมะสุ จะตุสุ
 อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสา-
 การัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทัง
 อะโหสิ.

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก
 สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะ-
 พุราหมะณียา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย
 อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ
 ปัจฉัญญาสิง.

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตุสุ
 อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง
 ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทัง อะโหสิ.

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก
 สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะ-
 พุราหมะณียา ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย
 อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ
 ปัจฉัญญาสิง.

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาที
 อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาตี นัตถิทานิ
 ปุณฺณพะวัตติ.

อิทะมะโวจะ ภาคะวา. อัตตะมะนา
 ปัญจะวัคคียา ภิกขุ ภาคะวะโต ภาสีตัง
 อะภินันทุง. อิมัสสิญจะ ปะนะ เวยยากะระ-

ณัสมิง ภัฏญะมานะ อายัสมะโต โภณฑัญญัสสะ
 วิระชัง วีตะมะลลัง ฐัมมะจักขุญ อุกะปาติ ยังกิญจิ
 สมะทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ.

ปะวัตติเต จะ ภาคะวะตา ฐัมมะจักเก
 ภูมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัม-
 ภาคะวะตา พาราณะสียัง อีสิปะตะเน มิคะทาเย
 อะนุตตะรัง ฐัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัมปะภฺวิ-
 วัตติยัง สมะเณนะ วา พุราหมะเณนะ วา
 เทเวนะ วา มาเรนะ วา พุรัมุณา วา เกนะจิ
 วา โลกัสมินติ.

ภูมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา จาตุม-
 มะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง
 สุตฺวา ตาเวตังสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง.

ดาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 ยามา เทวา สัททมะนุสสาเวสุง.

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา ตฺลิตฺตา
 เทวา สัททมะนุสสาเวสุง.

ตฺลิตฺตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา นิมมา-
 นะระตี เทวา สัททมะนุสสาเวสุง.

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
 ปะระนิมมิตะวะสะวัตฺตี เทวา สัททมะนุสสา-
 เวสุง.

ปะระนิมมิตะวะสะวัตฺตีนัง เทวานัง สัททัง
 สุตฺวา พุรัหฺมะกายิกา เทวา สัททมะนุสสา-
 เวสุง.

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิติ-
 ปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง

ปะวัตตติตัง อัมปะปะฏิวัตตติยัง สะมะเณนะ วา
 พุราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา
 พุรัหุมนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ.

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ
 ยาวะ พุรัหมะโลกา สัทโท อัมภุคคัจฉิ.
 อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ
 สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ. อัมปะมาโน จะ
 โอิฬารโ อโภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติก-
 กัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง.

อะถะ โข ภาคะวา อุทานัง อุทานะสิ
 อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัญญุ อัญญาสิ ะตะ
 โภ โภณทัญญุติ.

อิติหิทัง आयัสมะโต โภณทัญญุสสะ
 อัญญาโภณทัญญุเตววะ นามัง อะโหสิติ.

ภาค ๓

คำอาราธนา และคำแปลบทสวดมนต์

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภัันเต, วิสุง วิสุง รักษะณัตถายะ,
ติสระระณณะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ.

ทุติยัมปิ มะยัง ภัันเต, วิสุง วิสุง รักษะณัตถายะ,
ติสระระณณะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ.

ตะติยัมปิ มะยัง ภัันเต, วิสุง วิสุง รักษะณัตถายะ,
ติสระระณณะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ.

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสีหิยา
สัพพะทุกขะวินาสายะ	ปะริตตัง พุรุณะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสีหิยา
สัพพะภะยะวินาสายะ	ปะริตตัง พุรุณะ มังคะลัง

วิปัติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตตีสัทธียา
สัพพะโรคะวินาสายะ ประริตตัง พุรุณะ มังคะลัง.

คำบูชาข้าวพระ

อิ้มัง สุปะพยัญญะนะสัมปันนัง สาลีนัง โภชะนัง
อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปุเชมิ.

ข้าพเจ้าขอบูชาเครื่องโภชนะแห่งข้าวสาลี พร้อม
ด้วยแกงกับและน้ำอันประเสริฐนี้ แต่พระพุทธรเจ้า

เสร็จแล้วกราบ ๓ หน

เมื่อจะลาไป ให้ว่า

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ.

ข้าพเจ้าขอส่วนที่เหลืออันเป็นมงคล

กราบ ๓ หน แล้วยกออกไป

คำถวายสังฆทาน

อิmani มะยัง ภัันเต, ภััตตานิ, สะปะริวารานิ,
 ภิกขุสังฆ์สสะ, โอนุชชะยามะ, สาธุ โน ภัันเต,
 ภิกขุสังโฆ, อิmani, ภััตตานิ, สะปะริวารานิ,
 ปะภิกคัณหาตุ, พุทธะสาสะนัสสะ, จิรัฎฐิติยา,
 เจวะ, อัมหากัณฺฐจะ, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอ
 น้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่
 พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหาร กับ
 ทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อความ
 ดำรงยั่งยืนนาน แห่งพระบวรพุทธศาสนา พร้อมทั้ง
 เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
 สิ้นกาลนาน เทอญ

ทำวัตรเช้า แปล

บูชาพระรัตนตรัย แปล

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงเป็นพระอรหันต์ ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ใด ตรัสไว้ดีแล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ใด ปฏิบัติดีแล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น พร้อมทั้งพระธรรม และพระสงฆ์ ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้ อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระผู้มีพระภาคเจ้า แม้ปรินิพพานนานแล้ว ทรงสร้างคุณสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย อันเป็นชนรุ่นหลัง ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน (กราบ)

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ)

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกล

จากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

พุทธาภิกุติกา แปล

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ เป็นผู้เสด็จไปแล้วด้วยดี เป็นผู้รู้แจ้งโลก เป็นผู้สามารถฝึกบุคคลที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรม สั่งสอนสัตว์ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ได้ทรงทำ ความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว ทรงสอนโลกนี้กับทั้งเทวดา มาร พรหม และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงแสดงธรรมอันงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง งามในที่สุด ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธิ บริบูรณ์ สิ้นเชิง พร้อมทั้งอรรถะ (คำอธิบาย) พร้อมทั้งพยัญชนะ (หัวข้อ) ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ข้าพเจ้าขอนอบน้อมต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า

ธัมมาภิกุติกา แปล

พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้ดีแล้ว เป็นธรรมที่บุคคลผู้ศึกษาปฏิบัติจะพึงเห็นได้ด้วยตนเอง สามารถปฏิบัติและเห็นผลได้ทุกเมื่อ ไม่จำกัดกาลเวลา และเป็นธรรมที่สามารถเรียกร้องให้ผู้อื่นมาคู่ได้ว่า "ท่านจงมาคู่ธรรมนี้เถิด" เป็นธรรมที่

บุคคลควรน้อมเข้ามาใส่ตัว เป็นธรรมที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น ข้าพเจ้าขอนอบน้อมต่อพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า

สังฆาภิกุติกา แปล

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นหมู่ใด เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด เป็นผู้ปฏิบัติสมควรแล้ว ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตามลำดับได้ ๘ บุคคล (บุรุษ ๔ คู่ ๘ บุคคล คือ คู่ที่ ๑ พระโสดาปัตติมรรค กับ พระโสดาปัตติผล คู่ที่ ๒ พระสกิทาคามีมรรค กับ พระสกิทาคามีผล คู่ที่ ๓ พระอนาคามีมรรค กับ พระอนาคามีผล คู่ที่ ๔ พระอรหัตมรรค กับ พระอรหัตผล) นั้นแหละ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านเป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา ท่านเป็นผู้ควรแก่ของที่เตรียมไว้ต้อนรับ เป็นผู้ควรแก่การรับทานที่หมู่ชนนำมาถวาย เป็นผู้ควรแก่การกราบไหว้ ท่านเหล่านี้เป็นนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่ นั้น ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์หมู่ นั้น ด้วยเศียรเกล้า

รัตนัตถ์ยปณามคาถา และ สังเวคปริกิตตนปาฐะ แปล

พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาจุจหวังมหารรณพ พระองค์

ใด มีพระปัญญาจักขุหมดจนแล้ว โดยส่วนเดียว เป็นผู้ฆ่าบาปและ
 อุปกิเลสแห่งโลก ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น โดยความ
 เคารพ พระธรรมของพระศาสดา สว่างรุ่งเรือง เปรียบดวงประทีป
 จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน ส่วนใด ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ
 และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตระนั้น ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น โดย
 ความเคารพ พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญที่ดีทั้งหลาย
 เป็นผู้เห็นพระนิพพาน ตรัสรู้ตามพระสุคต หมู่ใด เป็นผู้ละกิเลส
 เครื่องโลเล เป็นพระอริยเจ้า มีปัญญาดี ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมุ่ นั้น
 โดยความเคารพ บุญใดที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม คือพระ
 รัตนตรัย อันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว ได้กระทำแล้วเป็นอย่างดี
 เช่นนี้ ขอสรรพอุปัทวะทั้งหลาย จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย ด้วย
 อำนาจความสำเร็จ อันเกิดจากบุญนั้น

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้ เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัส
 รู้ชอบได้โดยพระองค์เอง และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรม
 เครื่องออกจากทุกข์ เป็นเครื่องสงบกิเลส เป็นไปเพื่อปรินิพพาน
 เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ พวกเราเมื่อ
 ได้ฟังธรรมนั้นแล้ว จึงได้รู้อย่างนี้ว่า: -

แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์ แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์ แม้ความตายก็
 เป็นทุกข์ แม้ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความ
 ไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์ ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่
 รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจ ก็

เป็นทุกข์ มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์

ว่าโดยย่อ อุปาทานชั้นที่ ๕ เป็นตัวทุกข์ ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ:-

ชั้นอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ รูป, ชั้นอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ เวทนา, ชั้นอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สัญญา, ชั้นอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สังขาร, ชั้นอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ วิญญาณ เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้ อุปาทานชั้นเหล่านี้เอง จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่ ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายเช่นนี้เป็นส่วนมาก

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย ส่วนมาก มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า:- รูปไม่เที่ยง เวทนาไม่เที่ยง สัญญาไม่เที่ยง สังขารไม่เที่ยง วิญญาณไม่เที่ยง รูปไม่ใช่ตัวตน เวทนาไม่ใช่ตัวตน สัญญาไม่ใช่ตัวตน สังขารไม่ใช่ตัวตน วิญญาณไม่ใช่ตัวตน สังขารทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง ธรรมทั้งหลายทั้งปวง ไม่ใช่ตัวตน ดังนี้

พวกเราทั้งหลาย เป็นผู้ถูกรอบงำแล้ว โดยความเกิด โดยความแก่ และความตาย โดยความโศก ความร่ำไรร่ำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจทั้งหลาย เป็นผู้ถูกความทุกข์ครอบงำเอาแล้ว เป็นผู้มีความทุกข์เป็นไปในเบื้องหน้าแล้ว ทำไฉน การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ จะพึงปรากฏชัด แก่เราได้ เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น เป็นสรณะ ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า

นั้นตามสติกำลัง ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย จงเป็นไป
เพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ

สำหรับภิกษุสามเณรสวด

เราทั้งหลาย อุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ไกลจากกิเลส
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง แม้ปรินิพพานานแล้ว พระองค์นั้น
เป็นผู้มีศรัทธา ออกบวชจากเรือน ไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว
ประพุดที่อยู่ซึ่งพรหมจรรย์ ในพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ถึง
พร้อมด้วยสิกขา และธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีพของภิกษุทั้งหลาย
ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่ง
กองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ

ปัตติทานคาถา แปล

เทพยดาเหล่าใด ที่อยู่ประจำวิหาร สิ่งสถิตยอยู่ที่เรือนพระ
สฤป ที่เรือนโพธิ์ ณ ที่นั้นๆ เทพยดาเหล่านั้น เป็นผู้อันเราทั้งหลาย
บูชาแล้วด้วยธรรมทาน ขอจงกระทำความสวัสดิ์ ในบริเวณรอบ
วิหารนี้ ขอภิกษุทั้งหลาย ที่เป็นพระเถระก็ดี ที่เป็นปานกลางก็ดี ที่
ยังใหม่ก็ดี ขออุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย ผู้เป็นทานบดี พร้อมด้วย
อารามิกชน ขอชนทั้งหลาย ทั้งที่เป็นชาวบ้าน ชาวเมือง ชาวนิคม
และอิสรชน ขอชนผู้ยังมีชีวิตทั้งหลายเหล่านั้น จงเป็นผู้ถึงซึ่ง
ความสุขเถิด

อนึ่ง สัตว์ทั้งหลายเหล่าใด ที่เกิดจากกรรมกัฏฐิ์ ที่เกิดจากฟอง
ไขกัฏฐิ์ ที่เกิดจากเถ้าโคลกัฏฐิ์ ที่เกิดผุดขึ้นกัฏฐิ์ สัตว์เหล่านั้น อาศัยพระ

ธรรมอันประเสริฐ เป็นเครื่องนำออกจากทุกข์ แม้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงกระทำความสิ้นไปแห่งทุกข์เกิด ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลายจงดำรงอยู่ตลอดกาลนาน และขอบุคคลผู้ทรงธรรมทั้งหลาย ก็จงดำรงอยู่สิ้นกาลนาน ขอพระสงฆ์จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกันเกิด เพื่อประโยชน์และสิ่งอันเกื้อกูล ขอพระสัทธรรม จงรักษาคุ้มครองเราทั้งหลาย ผู้มีปกติประพฤติธรรม ทุกๆ คนเกิด ขอเราทั้งหลาย จงถึงความเจริญในธรรมที่พระอรีย์เจ้าประกาศไว้ดีแล้ว เกิด

(จบทำวัตรเช้า)

ทำวัตรค่ำ

คำแปล บูชาพระรัตนตรัย นมัสการพระรัตนตรัย นมการปาฐะ ดูหน้า ๕๗-๕๘

พุทธานุสสติ แปล

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ได้ฟังไปแล้วอย่างนี้ว่า เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ดังนี้

พุทธาภิกษิตี แปล

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณเป็นต้น มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ และพระกรุณาอันบริสุทธิ์ พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง ด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แต่พระพุทธเจ้า ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า สรรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า ได้ชวนชวายนบุญใดในบัดนี้ อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(หมอบกราบลงกล่าวว่า)

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

กรรมน่าตีเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วใน

พระพุทธเจ้า

ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

เพื่อการสำรวมระวางในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป

ธัมมานุสสติ แปล

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นธรรมที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง เป็นธรรมที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล เป็นธรรมที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด เป็นธรรมที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว เป็นธรรมที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

ธัมมาภิสิตติ แปล

พระธรรม เป็นธรรมที่ประเสริฐ เพราะประกอบด้วยคุณ คือ ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ผล ปริยัติ และนิพพาน เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรมจากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สอง ด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระธรรม ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติดตาม ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่ง

พระธรรม ได้ชวนขวายนุญใดในบัดนี้ อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่
ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(หมอบกราบลงกล่าวว่ำ)

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

กรรมน่าตีเตือนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม
ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

เพื่อการสำรวมระวังในพระธรรมในกาลต่อไป

สังฆานุสสติ แปล

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็น
เครื่องออกจากทุกข์แล้ว พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่
ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ แจก
เป็นบุรุษบุคคล ๘ นั้นแหละ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขาจัด
ไว้ต้อนรับ เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน เป็นผู้ทีบุคคลทั่วไปควรทำ
อัญชลี เป็นเนื่อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

สังฆากิรติ แปล

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณ มีความ
ปฏิบัติดีเป็นต้น เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ ๘ จำพวก
มีกายและจิต อันอาศัยธรรม มีศีล เป็นต้น อันบวร ข้าพเจ้าไหว้หมู่

แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น อันบริสุทธิ์ด้วยดี พระสงฆ์หมู่ใด เป็น
 สรรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น
 อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สาม ด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้าเป็น
 ทาสของพระสงฆ์ พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า พระสงฆ์
 เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
 มอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระสงฆ์ ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม
 ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์ สรรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์
 เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้า
 พึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์
 ได้ชวนชวายนบุญใดในบัดนี้ อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
 ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(หมอบกราบลงกล่าวว่ำ)

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

กรรมน่าตีเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระสงฆ์
 ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

เพื่อการสำรวมระวังในพระสงฆ์ในกาลต่อไป

เทวธรรม แปล

คนดี คือ สัตบุรุษทั้งหลายในโลก เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความ
 ละอายใจต่อการทำความชั่ว และความเกรงกลัวต่อความชั่ว ผู้ตั้ง
 มั่นแล้วในธรรมอันขาว เรียกว่า ผู้มีเทวธรรม

วันทาบทใหญ่ แปล

ข้าพเจ้าขอนมัสการพระพุทธเจ้าผู้ข้ามพื้นผิแห่งภพ ผู้เป็น
 ธงชัยแห่งไตรโลก ผู้เป็นนาถะเอกของไตรภพ ผู้ประเสริฐในโลก ตัด
 กิเลสทั้งสิ้นได้แล้ว ช่วยปลุกชนหาที่สุคติได้ให้ตื่น รอยพระบาทใด
 อันพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้บนหาดทรายแทบฝั่งแม่น้ำนัมมทา
 รอยพระบาทใด อันพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้ เหนือภูเขาสัจจ
 พันธุ์และเหนือยอดภูเขาสุมนา รอยพระบาทใด อันพระพุทธองค์ได้
 ทรงแสดงไว้ ในเมืองโยนก ข้าพเจ้าขอนมัสการพระบาท และรอย
 พระบาทนั้นๆ ของพระมุนีด้วยเศียรเกล้า ข้าพเจ้า ขอนมัสการ
 สถานที่มีรอยพระบาท ๕ สถานที่ที่ไกล คือ ที่ภูเขาสุวรรณ
 บรรพต ๑ ที่ภูเขาสุมนกุฎ ๑ ที่โยนกบุรี ๑ ที่แม่น้ำนัมมทา ๑
 ข้าพเจ้า นมัสการอยู่ซึ่งพระรัตนตรัยใด อันบุคคลควรไหว้โดยอย่าง
 เดียวนี้ ด้วยประการฉะนี้ ได้แล้วซึ่งห้วงแห่งบุญอันไพบูลย์ ขอ
 อานุภาพพระรัตนตรัยนั้น จงจัดอันตรายเสียเถิด ดูก่อนภิกษุ
 ทั้งหลาย เราขอให้ท่านทั้งหลายทราบไว้ว่า สังขารทั้งหลาย มีอัน
 เสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา ขอท่านทั้งหลาย จงยังประโยชน์ตน
 ประโยชน์ท่าน ให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด

กรวดน้ำ แปล

ด้วยบุญนี้อุทิศให้ พระอุปชฌาย์ ผู้เลิศคุณ และอาจารย์ผู้
 เกื้อหนุน ทั้งพ่อแม่ และปวงญาติ สूरย์จันทร์และราชา ผู้ทรงคุณ
 หรือสูงชาติ พรหมมารและอินทราช ทั้งทวยเทพและโลกบาล ยม

ราชมนุชย์มิตร ผู้เป็นกลาง ผู้จงผลาญ ขอให้เป็นสุขสานต์ ทุกทัว
 หน้าอย่าทุกข์ทน บุญผ่องที่ข้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล ให้สุขสาม
 อย่างสิ้น ให้ลุถึงนิพพานพลัน ด้วยบุญนี้ที่เราทำ และอุทิศให้บัง
 สัตว์ เราพลันได้ซึ่งการตัด ตั้วตณหา อุปาทาน สิ่งชั่วในดวงใจ กว่า
 เราจะได้ถึงนิพพาน มลายสิ้นจากสันดาน ทุกทุกภพที่เราเกิด มีจิตตรง
 และสติทั้งปัญญาอันประเสริฐ พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่อง
 ชูดกิเลสหาย โอกาสอย่าพึงมี แก่หมู่มารสิ้นทั้งหลาย เป็นช่อง
 ประทุษร้าย ทำลายล้างความเพียรจรม พระพุทธผู้บรรณาถ พระ
 ธรรมที่พึงอุตม พระปัจเจกพุทธสมทบพระสงฆ์ ที่พึงทั้งผอง ด้วย
 อานุภาพนั้น ขอหมู่มารอย่าได้ช่องเลย

บทสวดมนต์

นมการสิทธิคาถา แปล

ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ๕ แสน หมื่น ๒
 พัน ๒๘ พระองค์ (๕๑๒,๐๒๘) ด้วยเศียรเกล้า ขออนอบน้อมพระ
 ธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย ของพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นโดย
 เคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม จงขจัดเสียซึ่ง
 อุปัทวะทั้งหลาย แม้อันตรายทั้งหลายเป็นอันมาก จงพินาศไปโดย
 ไม่เหลือ

ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ๑ ล้าน ๒ หมื่น
 ๔ พัน ๕๕ พระองค์ (๑,๐๒๔,๐๕๕) ด้วยเศียรเกล้า ขออนอบน้อม

พระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย ของพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น โดยเคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม จงขจัดเสีย ซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย แม้อันตรายทั้งหลายเป็นอันมาก จงพินาศไป โดยไม่เหลือ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า ทั้งหลาย ๒ ล้าน ๔ หมื่น ๘ พัน ๑๐๙ พระองค์ (๒,๐๔๘,๑๐๙) ด้วยเศียรเกล้า ขอนอบน้อม พระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย ของพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น โดยเคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม จงขจัดเสีย ซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย แม้อันตรายทั้งหลายเป็นอันมาก จงพินาศไป โดยไม่เหลือ

นโมการอัญญูกคาคา แปล

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้แสวงหาซึ่ง คุณอันยิ่งใหญ่ ...พระธรรมอันอุดมในพระศาสนานี้ที่พระองค์ตรัสดี แล้ว ...พระสงฆ์หมู่ใหญ่ผู้มีศีลและความเห็นอันหมดจด ...พระรัตนตรัย ที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า โอม ดังนี้ เป็นการยังประโยชน์ให้ สำเร็จ ...พระรัตนตรัยทั้ง ๓ นั้น อันล่งพันโทษต่ำช้า ด้วยอำนาจ แห่งการกระทำความนอบน้อม

ขออุปัทวะทั้งหลายจงปราศจากไป ด้วยอานุภาพแห่งการ กระทำความนอบน้อม ขอความสวัสดิ์จึงมีทุกเมื่อ ด้วยเดชแห่งการ กระทำความนอบน้อม ขอเราจะมีเดชในมงคลพิธี

มงคลสูตร สรุปลงสาระ

มงคล คือสิ่งที้นำมาซึ่งความสุขความเจริญ มี ๓๘ ประการ ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในมงคลสูตร มีดังนี้ การไม่คบคนพาล คบบัณฑิต บูชาคนที่ควรบูชา อยู่ในถิ่นมีสิ่งแวดล้อมดี ทำความดีเตรียมพร้อมไว้แต่ต้น ตั้งตนไว้ชอบ ใส่ใจสดับรับฟังคั่นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ชำนาญในวิชาชีพของตน ได้ฝึกอบรมตนไว้ดี รู้จักใช้วาจาพูดให้เป็นผลดี บำรุงมารดาบิดา สงเคราะห์บุตรและสงเคราะห์ภรรยา การงานไม่คั่งค้างทับถม เพื่อแผ้วแบ่งปัน ดำรงอยู่ในศีลธรรม สงเคราะห์ญาติ การงานที่ไม่มีโทษ เว้นจากความชั่ว เว้นจากการดื่มน้ำเมา ไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย ความเคารพ ความสุภาพอ่อนน้อม ความสันโดษ มีความกตัญญู หาโอกาสแสวงความรู้ในเรื่องที่แสดงหลักความจริง มีความอดทน เป็นผู้ว่าง่ายสอนง่าย พบเห็นสมณะ สนทนาธรรมตามกาล รู้จักบังคับควบคุมตน ไม่ปรนเปรอตามใจอยาก การรู้จักควบคุมตนในทางเพศ เข้าใจความจริงของชีวิต ทำพระนิพพานให้แจ้ง ถูกโลกธรรมจิตไม่หวั่นไหว จิตไร้เศร้า จิตปราศจากอริจิตเภทฆม

รัตนสูตร แปล

ทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่ง ในโลกนี้หรือในโลกอื่น หรือรัตนะอันใดอันสูงค่าในสรวงสวรรค์ ทรัพย์หรือรัตนะนั้นั้นที่จะเสมอด้วยพระตถาคตเจ้าไม่มีเลย ข้อนี้เป็นรัตนคุณอย่างสูงในพระพุทธเจ้าประการหนึ่ง ด้วยสัจจะนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

พระศากย牟尼เจ้ามีพระฤทัยดำรงมั่น ได้บรรลุธรรมอันใด เป็นที่สิ้นกิเลส เป็นที่สิ้นราคะ เป็นอมตะ ประณีต ธรรมชาติใดๆ ที่จะเสมอด้วยพระธรรมนั้นไม่มี ข้อนี้เป็นรัตนคุณอย่างสูงในพระธรรมประการหนึ่ง ด้วยสัจจะนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ทรงสรรเสริญแล้วซึ่งสมาธิใดว่า เป็นธรรมสะอาด บัณฑิตทั้งหลายกล่าว สมาธิใดว่า เป็นอนันตริกะ (ให้ผลไม่มีสิ่งใดคั่นได้)สมาธิอื่นที่จะเสมอด้วยสมาธินั้นไม่มี แม้ข้อนี้ก็เป็นที่รัตนคุณอย่างสูงในพระธรรมประการหนึ่ง ด้วยสัจจะนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระอริยบุคคล ๘ จัดเป็น ๔ คู่ อันสัตบุรุษทั้งหลายสรรเสริญแล้ว เหล่านั้นเป็นสาวกของพระสุคตเจ้า เป็นผู้ควรแก่ทักษิณา ทานทั้งหลาย อันบุคคลถวายในท่านเหล่านั้นย่อมมีผลมาก ข้อนี้เป็นรัตนคุณอย่างสูงในพระสงฆ์ประการหนึ่ง ด้วยสัจจะนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระอริยบุคคลเหล่าใด ประกอบความเพียรอย่างดีก้าวไปในศาสนธรรมของพระโคตมเจ้า ด้วยใจอันมั่นคงไม่มีความใคร่ พระอริยบุคคลเหล่านั้น หน่วงเอาพระนิพพานเป็นอารมณ์ได้บรรลุคุณอันควรจะบรรลุ คือพระอรหัตผลแล้วก็ได้เสวยอมตรสคือนิพพานเปล่าๆ (ไม่ต้องซื้อ) ข้อนี้เป็นรัตนคุณอย่างสูงในพระสงฆ์ประการหนึ่ง ด้วยสัจจะนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระอรหันต์ ผู้สิ้นกรรมเก่า ไม่มีกรรมใหม่ที่จะนำไปเกิดอีก เพราะมีจิตปราศจากความกำหนัดยินดีในภพ (ใหม่) อีกต่อไป เป็นผู้

สิ้นเชื้อ (คือพืชที่เป็นปฏิสนธิวิญญาณ)แล้ว ไม่มีความพอใจในการเกิดอีก เป็นนักราชัญย์ ดับสิ้นไป เหมือนดวงประทีปที่ดับไป ฉะนั้น ข้อนี้เป็นรัตนคุณอย่างสูงในพระสงฆ์ประการหนึ่ง ด้วยสังขจะนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

กรณีเมตตสูตร แปล

บุคคลพึงเจริญเมตตาจิตในใจ อันไม่มีประมาณ ไม่คับแคบ ไม่มีเวร ไม่มีศัตรู ไปในสัตว์โลกทั้งสิ้น ทั้งในทิศเบื้องบน ทิศเบื้องต่ำ และทิศขวาง ผู้เจริญเมตตาเห็นปานนั้นนั้น จะอยู่ในอิริยาบถใดยืนเดินนั่ง หรือนอนก็ตาม トラบใดที่ยังไม่่วงนอน พึงตั้งสติอันนั้นไว้ให้นานเพียงนั้น บัณฑิตทั้งหลายกล่าวเมตตาวิหารธรรมนี้ว่าเป็นพรหมวิหาร ในพระธรรมวินัยนี้

บุคคลผู้นั้นผู้เจริญเมตตาธรรม ไม่เข้าไปอาศัย(มิจฉา)ทิฏฐิเป็นผู้มีศีลมั่นคง สมบูรณ์ด้วยความเห็นชอบ กำจัดความยินดีในกามทั้งหลาย ย่อมไม่ถึงซึ่งการนอนในครรภ์(ไม่กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก) เป็นแน่แท้เทียวแล

วิฎฎกปริตร แปล

คุณคือศีล สังขจะ ชีวิตที่สะอาด และความเอ็นดู มีอยู่ในโลก ด้วยสังขจะนั้น เราจักทำสังขการียาอันยอดเยี่ยม

เราขอระลึกถึงกำลังแห่งพระธรรม ระลึกถึงพระชินเจ้าในปางก่อน แล้วอาศัยกำลังแห่งสังขจะจักกระทำสังขการียา ๑) ปีกทั้งสอง

มียู่ แต่เราบินไม่ได้ ๒) เท้าทั้งสองก็มีอยู่ แต่เราเดินไม่ได้ ๓) พ่อแม่ก็ออกไป(หากิน) เปลวไฟเอ๋ย จงถอยกลับไปเสียเถิด

พร้อมกับสัจจะที่เราได้กระทำแล้ว เปลวไฟที่ลุกโชติช่วงได้เว้นที่ไว้ ๑๖ กริส (ดับไฟ) เหมือนเปลวไฟที่ตกมาถึงน้ำแล้วดับไป ฉะนั้น

ไม่มีสิ่งใดเสมอด้วยสัจจะของเรา นี่เป็นสัจจะบารมีของเรา

โพชฌังคปริตร แปล

โพชฌงค์ ๗ ประการ คือ สติสัมโพชฌงค์ ธรรมวิจยสัมโพชฌงค์ วิริยสัมโพชฌงค์ ปิติสัมโพชฌงค์ ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์ สมานิสัมโพชฌงค์ อุเบกขาสัมโพชฌงค์เหล่านี้ อันพระมุนีเจ้าผู้เห็นธรรมทั้งสิ้น ตรัสไว้ชอบแล้ว อันบุคคลมาเจริญ ทำให้มากแล้ว ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อนิพพาน และเพื่อความตรัสรู้ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

สมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้า ทอดพระเนตรพระมหาโมคคัลลานะ และพระมหากัสสปะ อาพาธ ได้รับทุกขเวทนาแล้ว ทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ประการ ท่านทั้ง ๒ ขึ้นชมภาชิตนั้น หายโรคในขณะนั้น ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ครั้งหนึ่ง แม่พระธรรมราชา อันความประชวรเบียดเบียนแล้ว รับสั่งให้พระจุนทเถระ แสดงโพชฌงค์นั้นโดยเอื้อเพื่อ ก็ทรงบังเทิงพระหฤทัย หายประชวรโดยพลัน ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ก็อาพาธทั้งหลายนั้น อันพระมหาฤๅษีทั้ง ๓ องค์ ละได้แล้ว ถึงความไม่บังเกิดเป็นธรรมดา ดุจกิเลสอันมรรคกำจัดแล้ว ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ปกิณณกคาถา แปล

เพราะทำความเคารพพระพุทธรัตตะ ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอดเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระพุทธรัตตะ ขอให้อันตรายทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป ขอให้ทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยสวัสดิ์เถิด

เพราะทำความเคารพพระธรรมรัตตะ ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอดเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระธรรมรัตตะ ขอให้อันตรายทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป ขอให้ทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยสวัสดิ์เถิด

เพราะทำความเคารพพระสังฆรัตตะ ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอดเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระสังฆรัตตะ ขอให้อันตรายทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป ขอโรคทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยสวัสดิ์เถิด

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้า ...พระธรรม ...พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

รัตนะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมายบรรดามีในโลก รัตนะนั้นนั้นเสมอด้วยพระพุทธเจ้า ... พระธรรม ... พระสงฆ์ หามีไม่ เพราะเหตุนี้ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่าน

อิติปิ โส แปล

เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นเป็นผู้ไกลจากกิเลส และตรัสรู้ด้วยพระองค์เองโดยชอบ เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะเป็นผู้ไปแล้วด้วยดี เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความเจริญ เป็นผู้จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

พระธรรม ที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่าท่านจงมาดูเถิด เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว เป็นสิ่งที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่นี้ ปฏิบัติดีแล้ว ... ปฏิบัติตรงแล้ว ... ปฏิบัติธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว ... ปฏิบัติสมควรแล้ว ได้แก่ บุคคลเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ นั่นแหละพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านเป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี เป็นนื่อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า

อภัยปริตร แปล

กลางร้ายอันใด อับมงคลอันใด เสียงนกที่น่าตกใจอันใด เคราะห์

ร้ายและฝันร้าย ที่ไม่น่าปรารถนาอันใด ขอความร้ายทั้งปวงนั้น จงถึงความเสื่อมสูญไป ด้วยพุทธานุภาพ ... อัมมานุภาพ ... สังฆานุภาพ

เทวดาอุโยชนคาถา แปล

ขอสัตว์ทั้งปวง ที่ประสบทุกข์ จงหมดทุกข์ ที่ประสบภัย จงปราศจากภัย ที่ประสบความโศก จงสร้างโชคเทอญ

ขอเทวดาทั้งปวง จงอนุโมทนาบุญ สมบัติที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ที่ได้สร้างสมแล้วเพียงเท่านี้ เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวงเถิด

ขอเทวดาทั้งหลาย จงให้ทาน รักษาศีล บำเพ็ญภาวนา ด้วยศรัทธาทุกเมื่อ เทวดาที่มาชุมนุม ณ มณฑลพิณนี้ ขอเชิญกลับเถิด

ข้าพเจ้าผู้การคุ้มครองรักษาไว้ทุกประการ ด้วยเดชแห่งพระกำลังของพระพุทธเจ้าทั้งปวงผู้ทรงพลังกำลัง ด้วยเดชแห่งกำลังของพระปัจเจก-พุทธเจ้าทั้งหลาย และด้วยเดชแห่งกำลังของพระอรหันต์ทั้งหลายด้วย

ขยมังคลัญญูกคาถา สรุปลาระ

บทที่ ๑ สำหรับเอาชนะศัตรูหมู่มาร (เป็นเรื่องผจญมาร ซึ่งมีเรื่องราวพระยามารยกพลใหญ่หลวงมา พระพุทธเจ้าก็ทรงสามารถเอาชนะได้)

บทที่ ๒ เอาชนะใจคนที่กระด้างกระเดื่องเป็นปฏิปักษ์ (มียักษ์ตนหนึ่ง ชื่ออาพะวะกะ เป็นผู้มึนจิตกระด้างและมีกำลังยิ่งกว่าพระยา

มาร พยายามใช้กำลังทำร้ายพระพุทธองค์อยู่จนตลอดคืนยันรุ่ง แต่ ก็ทรงทรมานยักษ์ตนนี้ให้พ่ายแพ้ไปได้ในที่สุด)

บทที่ ๓ เอาชนะสัตว์ร้ายหรือคู่ต่อสู้ (เมื่อพระเทวทัตทรยศต่อ พระพุทธเจ้า ได้จัดการให้คนปล่อยช้างสาร ที่กำลังตกมันชื่อนาพา คีรี เพื่อมาทำร้ายพระพุทธเจ้า แต่เมื่อช้างมาถึงก็ไม่ทำร้าย)

บทที่ ๔ เอาชนะโจร (โจรองคฺสีมัล ซึ่งถือดาบเงื่อง่า วิ่งไล่ ติดตามพระองค์ไปสิ้นระยะทาง ๓ โยชน์ โดยที่องคฺสีมัลได้ฆ่าคน และตัดนิ้วมือมาร้อยเป็นสร้อยคอ ให้ได้ครบพัน ก็จะมีฤทธิ์เดช ยิ่งใหญ่ เหลืออีกนิ้วเดียวจะครบพัน ก็มาพบพระพุทธเจ้า พระองค์ ทรงสามารถเอาชนะถึงกับองคฺสีมัลเล็กเป็นโจรและยอมเข้ามาบวช กลายเป็นสาวกองค์สำคัญของค์หนึ่ง)

บทที่ ๕ เอาชนะการแกล้ง ใส่ร้ายกล่าวโทษหรือคตีความ (หญิง คนหนึ่งมีนามว่า จิณฺจมาณวิกา ใส่ร้ายพระพุทธเจ้า โดยเอาไม้ กลมๆ ใส่ไว้ที่ท้องแล้วเที่ยวป่าวประกาศว่าตั้งครรภ์กับพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงเอาชนะ ให้ความจริงปรากฏแก่คนทั้งหลายว่าเป็นเรื่อง กล่าวร้ายใส่โทษพระองค์โดยแท้)

บทที่ ๖ เอาชนะการโต้ตอบ (เป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้าทรง เอาชนะสัจจะกะนิครนถ์ ซึ่งเป็นคนเจ้าโวหาร เข้ามาโต้ตอบกับ พระพุทธเจ้า)

บทที่ ๗ เอาชนะเล่ห์เหลี่ยมกุศโลบาย (เป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้า ให้พระโมคคัลลาน์ อัครมหาสาวกไปต่อสู้อาชนะพระยานาคชื่อ นันโทปนันทะ ผู้มีเล่ห์เหลี่ยมในการต่อสู้มากหลาย)

บทที่ ๘ เอาชนะทิฐฐิมานะของคน (เป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้าทรงเอาชนะ พกะพรหม ผู้มีทิฐฐิแรงกล้าสำคัญว่าตนเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุด แต่พระพุทธเจ้าก็ทรงสามารถทำให้พกะพรหมยอมละทิ้งทิฐฐิมานะ และยอมว่าพระพุทธเจ้าสูงกว่า)

มหาการุณิก แปลเก็บความ

พระพุทธเจ้า พระผู้ทรงเป็นที่พึ่งของโลก ทรงมีพระมหาการุณา ทรงบำเพ็ญพระบารมีทุกประการ เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สรรพสัตว์ ทรงบรรลुพระสัมโพธิญาณอันสูงสุด ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่านเถิด

ขอท่านจงเป็นผู้มีชัยชนะในพิธีชัยมงคล ดุจพระจอมมุนีผู้ ยังความปิติยินดีให้เพิ่มพูนแก่ชาวศากยะ ทรงมีชัยชนะหม่มมาร ฌ โคน ตันมหาโพธิ์ ทรงถึงความเป็นผู้เลิศ(คือได้ตรัสรู้)แล้ว ทรงปิติปราโมทย์อยู่บนอปราจิตบัลลังก์ อันเป็นที่อภิเษกของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ฉะนั้นเถิด

กายกรรม วชิกรรม มโนกรรม ความปรารถนาของท่าน เป็นสุจริต ในเวลาใด วันเวลานั้น เป็นฤกษ์ดี มงคลดี เข้าดี รุ่งอรุณดี ชั่วขณะดี ชั่วครู่ดี และเป็นการบูชาอย่างดี แต่พระสงฆ์ผู้บริสุทธิ์ คน

ทำกรรมอันเป็นสุจริตแล้ว ย่อมได้ประสบการณ์ความสุข โชคดี เทอญ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทพยดาทั้งปวงจงปกปักรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ขอความสุขสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ เทอญ

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร สรุปลสาระ

พระสูตรว่าด้วยการหมุนวงล้อธรรม เป็นพระธรรมเทศนาครั้งแรก ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่ปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน แขวงเมืองพาราณสี ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ หลังจากวันตรัสรู้สองเดือน ว่าด้วยมัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง ซึ่งเว้นที่สุด ๒ อย่าง (การประกอบตนให้พัวพันหมกมุ่นอยู่ในกามสุข และการประกอบตนให้ลำบากเปล่า คือ ความพยายามเพื่อบรรลุผลที่หมายด้วยวิธีทรมาณตนเอง เช่น การบำเพ็ญตบะต่างๆ ที่นิยมกันในหมู่ นักบวชอินเดียนับจำนวนมาก) และว่าด้วยอริยสัจ ๔ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักขุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณ... ปัญญา... วิชา... แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า นี่เป็นทุกข์ ...ก็ทุกข์นี้ ควรกำหนดรู้ ...ก็ทุกข์นี้นั้นแล เราได้กำหนดรู้แล้ว ...นี้ทุกข์สมุทัย ...ทุกข์สมุทัยนี้นั้นแล ควรละเสีย ...ทุกข์สมุทัยนี้นั้นแล เราละได้แล้ว ...นี้ทุกข์นิโรธ ...ก็ทุกข์นิโรธนี้นั้นแล ควรทำให้แจ้ง ...ทุกข์นิโรธนี้นั้นแล อันเราได้ทำให้แจ้งแล้ว ...นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา ...ก็ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทานี้ นั้นแล ควรให้เจริญ ...ก็ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทานี้ นั้นแล อันเราเจริญแล้ว

ธรรมจักขุอันปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดขึ้นแล้ว แก่พระโกณฑัญญะ ว่า "สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดาแล้ว สิ่งนั้นทั้งปวง ก็ต้องดับสลายไปเป็นธรรมดา" ก็เมื่อธรรมจักรอัน พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงแสดงให้เป็นไปแล้ว เหล่าภุมิเทวดาก็ส่ง เสียงสาธุการให้บันลือลั่น ท่านโกณฑัญญะ หัวหน้าปัญจวัคคีย์ ฟัง พระธรรมเทศนานี้แล้ว ได้ดวงตาเห็นธรรม และขอบวชเป็น พระภิกษุรูปแรก เรียกว่า เป็นปฐมสาวก

ขั้นตอนการประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์

- ๑) กล่าวคำบูชาพระรัตนตรัย (หน้า ๒)
- ๒) อาราธนาศีล (หน้า ๕๔)
- ๓) อาราธนาพระปริตร (หน้า ๕๔)
- ๔) ฟังพระเจริญพระพุทธมนต์ (หน้า ๒๔-๔๑)
- ๕) จุดเทียนที่บาตรน้ำมนต์ แล้วยกประเคน
- ๖) กล่าวคำบูชาข้าวพระ (หน้า ๕๕)
- ๗) กล่าวคำถวายภัตตาหาร และเครื่องไทยธรรม (หน้า ๕๖)
- ๘) ลาข้าวพระพุทธ (หน้า ๕๔)
- ๙) ประเคนเครื่องไทยธรรมแด่พระภิกษุสงฆ์
- ๑๐) ฟังธรรม และรับการประพรมน้ำพระพุทธมนต์

